

Отговаря той съ по-голѣмъ трепетъ, и жалость какъ: когато азъ сега видѣхъ, и сега чюхъ птыцата, че пѣше! Азъ ти не говорѣхъ (отговаря князътъ) за Рома птыцата, азъ ти говорѣхъ за Рома градътъ, който нападнали неприатели; оуплаши ма, о челоуѣче, дѣла царьтъ; накара ма безъ малко да си излѣза изъ ѹма; свестихъ са, утѣшихъ са. Ако градъ Рома е загынжалъ, не вреди, стига само птыцата рома да е жива: „ѹплаши ма о челоуѣче!“ О нечювествіе бездмно на гдпавіа царь! да са изгдби единъ градъ, и такъвъ градъ, Рома, древната Столица на всемірното царствіе не мѣ е жалъ, не го е грижа; а да са изгдби птыцата, тока мѣ е жалъ, и малко остава да си изгдби ѹмътъ! Толоко е нечювственъ, бездменъ, и гдпавъ единъ челоуѣкъ, който, когато съ грѣха си изгдбва Бога, Божиата любовъ, изгдбва небесното царствіе, изгдбва една вѣчна блаженна жизнь, изгдбва дѣшата, изгдбва сичко, не мѣ е жалъ, не го е грижа; а когато са слдчи една смъртъ или на дѣте, или на братъ, или на жена, или на сродникъ, или на пріатель, което е една неизвѣжна должностъ, колко плачь, и колко сказы! Кога са докара нѣкоа загдба отъ стока, едно злощастіе въ доходътъ, което е нещю привременно, и светно, колка скзрвь, и отчлание! Кога са слдчи една легка волесть, едно малко злоключеніе, които съ неща обыкновенны, и таготы отъ природата, и играчки на щастіето, колко оплакваніа, колко роптаніа! Не може ни ѹмътъ да постигне, ни гзыкъ да истзлѣдва, какво гдби една дѣша, когато са отдѣла отъ Бога; въ такава загдба не само не ѣ е жално, не само не плаче, нъ и още са радва, и са смѣе.

Нъ азъ са не чюдѣхъ за гдѣто единъ челоуѣкъ, когато изгдбва Бога, са не грижи никакъ, и не осѣща скзрвь, защото най-послѣ единъ челоуѣкъ не знае що е Богъ, и що стрѣва единъ Богъ; страстьта мѣ размѣща ѹмътъ, та не вижда изгдбата си. Чюдѣхъ са, какъ единъ Богъ, който познава твърдѣ добрѣ ничтожностьта на челоуѣкътъ, единъ Богъ, дѣмамъ, който и безъ челоуѣка си е сщціатъ онзи Богъ, и който, ако изгдби и сичкыты челоуѣци, не изгдбва нищичко отъ блаженството си, и отъ слабата си, нъ при сичко това, когато изгдбва одного челоуѣка, прислѣдва го, дири го, иска съ сѣкой начинъ да го найде; и съ това какво дръго иска да покаже, ако не, че неговото Милосърдіе кзъмъ единъ грѣшникъ е безмѣрно? Нъ да ли